

Sygn. akt VIII Pz 13/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2015r.

Sąd Okręgowy – Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Joanna Smycz (ref.)

Sędziowie: SSO Grażyna Łazowska

SSO Jolanta Łanowy

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2015r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko Przychodni (...)” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy

na skutek zażalenia pozwanego na 2 punkt postanowienia Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w T.

z dnia 24 października 2014r. **w sprawie** sygn. akt IV P 374/14

postanawia:

1. oddalić zażalenie

2. przyznać od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych ⁰⁰/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

(-) SSO G. Ł. (-) SSO J. S. (ref.) (-) SSO J. Ł.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 października 2014r. Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w T. umorzył postępowanie. W punkcie drugim tego orzeczenia Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach Sąd I instancji podniósł, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda koszty procesu, w kwocie 900 zł zgodnie z regulacją § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W ocenie Sądu Rejonowego mimo cofnięcia powództwa, strona powodowa powinna zostać uznana za stronę wygrywającą proces.

W dniu 25 listopada 2014r. pozwany złożył zażalenie, zaskarżając orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie 2 postanowienia. Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej kosztów postępowania poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany podniósł, że roszczenie dochodzone w przedmiotowej sprawie nie było wymagalne, a powód jeszcze w dniu 28 sierpnia 2014r., tj. w dniu rozwiązania umowy o pracę, złożył pozew o zapłatę ekwiwalentu. Następnie, pismem z dnia 11 września 2014r., tj. przed doręczeniem pozwanej odpisu pozwu, powód cofnął pozew co do kwoty 5.740,00 zł.

Podniósł także, iż pozwana nie dała powodów do wytoczenia powództwa i przy pierwszej czynności procesowej uznała żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, a to stosownie do art. 101 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych odnosząc się do zarzutów zawartych w zażaleniu.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone przez pozwanego w punkcie 2 postanowienie o kosztach, znajduje oparcie w obowiązujących przepisach i zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny stanu faktycznego, wskazał właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego, zaś stanowisko jakie legło u podstaw tego rozstrzygnięcia zasługuje na pełną akceptację Sądu II instancji.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji wydając zaskarżone orzeczenie słusznie zasądził na rzecz powoda koszty procesu, w kwocie 900 zł zgodnie z regulacją § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Zdaniem Sądu II instancji, Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, iż pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, a zaspokojenie przez niego roszczenia w toku procesu należy traktować jako równoznaczne z przegraniem procesu.

Sąd Okręgowy wskazuje za Sądem Najwyższym, że z dniem rozwiązania stosunku pracy prawo zatrudnionego do urlopu wypoczynkowego w naturze przekształca się w prawo do ekwiwalentu pieniężnego. W tym też dniu rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczenia o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane w naturze, a nieprzedawnione urlopy wypoczynkowe. Pracodawca decydując się na rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy powinien wypłacić pracownikowi wszelkie należne mu świadczenia wynikające ze stosunku pracy. Zatem od dnia rozwiązania stosunku pracy pracownikowi przysługuje wymagalne roszczenie o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Możliwość dochodzenia przez pracownika na drodze sądowej wypłaty ekwiwalentu nie niweczy zapewnienie pracodawcy, iż ekwiwalent wypłaci w przyszłości, nawet jeśli poda przy tym datę, nawet stosunkowo nieodległą, spełnienia tegoż obowiązku (vide - wyrok Sądu Najwyższego z 29 marca 2001r., I PKN 336/00 OSNP 2003/1/14, (...), M.Prawn. 2003/3/130).

Zatem wymagalność ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy następuje w dniu rozwiązania umowy o pracę.

Pozwana wypłacając ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy w dniu 2 września 2014r. powodowi, który był jej pracownikiem do dnia 27 sierpnia 2014r. pozostawała w zwłoce. Ekwiwalent wypłaciła już po wytoczeniu powództwa, a z tytułu opóźnienia wypłaciła odsetki, wobec czego należy przyjąć, że przegrała proces.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska strony pozwanej, iż celem spowodowania wymagalności roszczenia o zapłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy powód powinien na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 300 k.p. wezwać pozwanego do zapłaty, ponieważ nie ma ono oparcia w prawie. Z żadnego przepisu nie wynika obowiązek pracownika wzywania pracodawcy do zapłaty tego świadczenia.

Z powyższych względów, wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia należało orzec jak w pierwszym punkcie postanowienia na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na podstawie 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 2 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), Sąd przyznał od pozwanej na rzecz powoda, kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, o czym orzekł w drugim punkcie orzeczenia.

(-) SSO G. Ł. (-) SSO J. S. (ref.) (-) SSO J. Ł.

Sędzia Przewodniczący Sędzia